

คำพังเพย

นำเสนอเมื่อ : 3 ม.ค. 2551

คำพังเพย เป็นการกล่าวเปรียบเทียบ(อุปมา) ต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
มีที่มาจากคำกล่าวต่อกันมาชานาน จากเหตุการณ์ในวิถีชีวิตของคนรุ่นก่อนๆซึ่งมีความหมายแฝง
มีลักษณะคล้ายภษิต เพื่อเป็นข้อคิดหรือแสดงความคิดเห็นทั่วไป
หรืออาจเป็นการกล่าวเปรียบเปรยอะไรบางอย่างโดยมิได้มุ่งเน้นการสอนใจ หรืออาจเป็นการกล่าววาทะทบเสียดสีก็ได้

ตัวอย่างคำพังเพย

กินปูนร้อนท้อง : คำพังเพยนี้มาจากตุ๊กแก ว่ากันว่า ตุ๊กแกที่กินปูน (ปูนแดงที่กินกับหมากพลู)
มักจะทำอาการระวนกระวาย สงเสียงรอกแกร๊กๆ เหมือนอาการร้อนท้องหรือปวดท้อง
จึงนำเอามาเปรียบกับคนที่ทำพิธีหรือทำอะไรไว้มืออยากให้ใครรู้แต่เผชิญมีใครไปแคะได้
หรือเปรียบเคียงเขาหนอยทั้ง ๆ ที่เขาไม่ได้เจตนาจะจงแต่ตัวเอง ก็แสดงอาการเป็นเชิงเดือดร้อนออกมาให้เขารู้
สำนวนนี้มักพูดกันว่า " ตุ๊กแกกินปูนร้อนท้อง "

ขนมพอสสมกับน้ำยา : ที่มาของคำพังเพยนี้เข้าใจว่ามาจาก " ขนมจีนน้ำยา "
ที่เราเคยรับประทานกันมาแล้ว คือ ขนมจีนกับน้ำยาจะต้องผสมให้เข้ากันหรือไตสวนพอเหมาะ
จึงจะรับประทานอร่อยเรียกว่าเวลาต้กน้ำยาราดขนมลงบนขนมจีน
ต้องกะสวนให้พอคลุกผสมกับขนมจีนได้พอเหมาะ หรือให้มีสัดส่วนเข้ากันพอดีทั้งสองฝ่าย
เมื่อรับประทานแล้วเกิดอร่อยไม่ใช่ว่าขนมจีนอร่อย หรือน้ำยารอแต่เออรอด้วยกันทั้งสองอย่าง เรียกว่า " พอดีกัน "
จึงเกิดเป็นสำนวนที่ตีความหมายเอาว่า ทั้งสองฝ่ายต่างพอดีกัน จะว่าข้างไหนดีก็ไม่ได้